

[Formanden.]

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

3) *Forespørgsel til Justitsministeren af Hasle angaaende Principperne for Udøvelsen af Asylretten m. m.*

Mødet hævet Kl. 16³⁰.

62de Møde.

Onsdag den 1. Februar Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov om Sønæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer.

Uden for Dagsordenen har Ministeren for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov om Sønæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer.*

Baggrunden for dette Lovforslag er de Forarbejder, Handelsministeriet har foretaget med Henblik paa en Lovgivning om Arbejdstid til Søs og Skibsbemanding. Af denne Grund, og fordi der tidligere her i Salen har været stillet Spørgsmaal om en saadan Lovgivning, vil det være naturligt, at jeg ved denne Lejlighed kort redegør for disse Forarbejder og deres Resultat.

Spørgsmaalet om Begrænsning af Arbejdstiden til Søs har gennem mange Aar været Genstand for indgaaende internationale Overvejelser og Drøftelser. Allerede saa langt tilbage som i 1919 drøftedes dette Spørgsmaal paa en international Arbejdskonference i Washington. Hverken ved den Lejlighed eller ved en efterfølgende Konference i Genua i 1920 lykkedes det at løse Spørgsmaalet, der først blev taget op

igen til international Behandling i Genève i 1935, denne Gang i Forbindelse med Spørgsmaalet om Skibes Bemanding. Aaret efter, i 1936, blev der paa den internationale Arbejdskonference i Genève vedtaget en Konvention om Arbejdstid til Søs og Skibes Bemanding. Under Hensyn til Skibsfartens internationale Karakter maatte det findes ønskeligt, at Spørgsmaalene om Arbejdstidsbegrænsning og Bemandingen søgtes løst paa en saa bred international Basis som muligt. Konventionen af 1936 opnaaede desværre ikke Tilslutning hos Verdens førende Skibsfartsland, England, og Konventionen kan derfor ikke direkte danne Grundlag for Arbejdstids- og Bemandingsregler i Lande, hvis Skibe uden Subsidiøforanstaltninger af nogen Art skal deltage i Konkurrencen paa Verdensmarkedet; det gaar naturligvis ikke an at stille videregaaende Krav her i Landet end dem, der stilles i de Lande, med hvis Skibe vi konkurrerer, idet vi da kunde risikere, at vore Skibe blev slaet ud og maatte oplægges, til Skade baade for Redere og Søfolk og indirekte for vore Værfter. Under Hensyn til Arbejdstids- og Bemandingsreglernes store Betydning for Søfolkene blev der, efter Vedtagelsen af Konventionen i 1936, indledet et Samarbejde mellem de fire nordiske Lande med Henblik paa at faa tilvejebragt et fællesnordisk Udkast, der kunde tjene som Grundlag for de respektive Landes Lovgivning om Arbejdstid til Søs og Skibes Bemanding. Et saadant Grundlag blev ogsaa tilvejebragt under en nordisk Konference i Stockholm i Januar 1937, men kun med Hensyn til Arbejdstidsspørgsmaalet, idet det ikke lykkedes at tilvejebringe Enighed om Fællesregler med Hensyn til Bemanding. Arbejdstidsspørgsmaalet har derfor været indgaaende behandlet i alle de fire Lande, og der har været ført Forhandlinger om Sagen med de interesserede Organisationer af Skibsredere og søfarende. Sverige har herefter gennemført en Søarbejdstidslov, der i alt væsentligt hviler paa det Udkast til fællesnordisk Lovgivning paa Arbejdstidsomraadet, der blev tilvejebragt under Konferencen i Stockholm 1937.

I Norge er der endnu ikke truffet nogen endelig Afgørelse, men Sagen er bragt saa vidt frem, at der i den norske Rigsdag behandles et Lovforslag om Arbejdstid til Søs, men dette afviger paa afgørende Punkter fra det nævnte fællesnordiske Udkast og dermed ogsaa fra de Udkast til Søarbejdstidslov, som hidtil har dannet Grundlaget for vort Arbejde i Sagen.